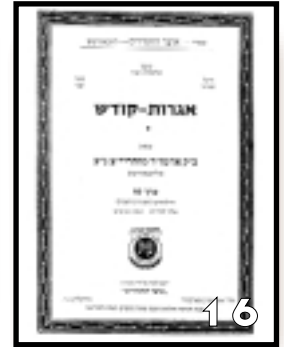

22

66

16

36 | פיתוח אישיותו של הילד

פרק נוסף בסדרת "חנוך לנער"

38 | הר הבית בידינו!

עיון ולימוד בענייני גאולה ומשיח

44 | הבטתה על הרבי

ניצוצי אור משולחנו של כ"ק אדמו"ר מהור"צ

46 | יומנו של תמים ב-770

אירועי השבוע האחרון ב"בית חיינו"

50 | מעשי נבוכדנצאר ממשכים

יהודה עציון, יו"ר תנועת "חי וקיים" בראיון ל"בית משיח"

59 | החנוכה הגדולה בעולם

סקירה צבעונית על אירועי חנוכה בניו-יורק

64 | חגיגת יום הבהיר ה' טבת

דיווחים ראשוניים על חגיגות יום הבהיר ה' טבת ברחבי העולם

5 | גאולה בעשרה בטבת

משיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

11 | חלק אלוהה ממעל ממש

הגהות הרבי למכתב-כללי שנשלח בימי החנוכה

12 | במה אנו שייכים לרבי?

התוועדות חסידותית עם הרב לוי-יצחק גינזבורג

16 | עמוד נוסף בהיכל הפאר

כרך ט"ו בסדרת האגרות קודש של כ"ק אדמו"ר מהור"צ נ"ע יצא לאור השבוע, לקראת ה' טבת

22 | הרבי על חפירות בהר הבית

קשריו של הרב יהודה גץ עם הרבי - פרק מתוך ספר שייצא לאור בקרוב

26 | האופנה האחרונה...

מאמר מאלף של הרב שלום דובער קלמנסון, על תפקידם של חיילי בית דוד, והדרך לניצחון

30 | ציור של חסיד

סיפורו של חסיד שראה עשרות ניסים, הניח שלושה זוגות תפילין, חזה שני חלומות והתקשר לרבי אחד

בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 224

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידיים... אין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: beis@moshiach.net

ארץ הקודש

ת.ד. 582 כפר חבי"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכת חודשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני:

b_moshia@netvision.net.il

FRANCE

17, Rue de Lorraine

75019 Paris

TEL: (331) 4018-1231

FAX: (331) 4035-5366

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הגדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

דב יצחקי

ב"ה. ה' טבת ה'תשס"א.

בשורה טובה למבקשי ה'

הננו שמחים להודיע אשר בקשר עם יום הבהיר ה' טבת יצא-לאור

כרך ט"ו מסידרת "אגרות קודש"

הכולל כ-360 אגרות כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ מהשנים תרנ"ט-תרפ"ט

בראש הספר — בן 450 העמודים
— בא מבוא, המתאר את התקופה
בה נכתבו האגרות, לצד צילומי
כמה מהאגרות בכתב-יד-קודש.

בסוף הספר באו מפתח ענינים,
מפתח מוסדות וארגונים,
מפתח אנשים ומפתח מקומות.

את הספר ניתן להשיג במחיר מבצע של

\$ 12.00

● אוצר ספרי ליובאוויטש 421 קינגסטון עוו. טל: 756-9000 (718)

● "מרכז סתם" 309 קינגסטון עוו. טל: 773-1120 (718)

ענין הגאולה

שבעשרה בטבת

יום התענית הוא "יום רצון לה'" – יום שקבעו הקב"ה לגלות ביתר שאת וביתר עוז רצונו ותשומת-לבו לכא"א מישראל, ובמיוחד בנוגע להענין הכללי

שנוגע לכלל ישראל בכל הדורות – הגאולה האמיתית והשלימה • משיתת יום ה' פ' ויחי, עשרה בטבת – יהפך לשמחה – ה'תשנ"א, לאחרי תפלת מנחה

פְּוֹתְחֵיךְ נִדְנֵר מַלְכוּת

והשייכות להקריאה (י"ג מדות-הרחמים) – שגילוי י"ג מדות-הרחמים פועל הקיבוץ דבניי מן הגלות "ברחמים גדולים אקבצך", ולא עוד אלא שמצד גודל מעלת הרחמים, רחמים על כא"א באיזה מעמד ומצב שיהי, נעשה הקיבוץ דבניי באופן ש"אקבץ עליו לנקבציו", ש"אוהזו בידיו ממש איש איש ממקומו, כמו שנאמר ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל",

[ולוקחים עמהם גם אלה שהם בבחינת "ערב רב", ע"ד מ"ש ביציאת מצרים "וגם ערב רב עלה אתם", שנקראים "עמך" (עם שלך) של משה רבינו, ועד כדי כך, שגם בהיותם במעמד ומצב בלתי-רצוי ("שחת"), מייחד הקב"ה עליהם שמו של משה רבינו, "עמך", ובודאי שגם הם באים ביחד עם משה רבינו ודור המדבר, "דור דעה", ועד"ז בנוגע לכל בניי שבכל הדורות, שהם בודאי "עמך" של משה רבינו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון"], ובצירוף כולם יחד, "בנערינו ובזקנינו גוי בבנינו ובבנותינו", נעשית מציאות אחת של "קהל (לי יחיד) גדול", ובאופן כזה "ישובו הנה", לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולהר הקודש ולבית המקדש.

ד. התענית דעשרה בטבת:

בנוגע להמאורע דהתחלת המצור על ירושלים שבגללו נקבע התענית דעשרה בטבת

(כמ"ש בסיום וחותם הקריאה "וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו").

וכיון שעיי התגלות י"ג מדות-הרחמים בטלים החטאים, סיבת הגלות ("מפני חטאינו גלינו מארצנו") – באה תיכף ומיד הגאולה האמיתית והשלימה, כפי ש"הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הם נגאלין".

ובפרט לאחרי שכבר "כלו כל הקיצין", וכבר עשו תשובה [החל מהרהור-תשובה, שעיי? נעשה צדיק גמור, כהפס"ד בהנוגע להמקדש את האשה על מנת שאני צדיק גמור – פס"ד שנוגע (לא רק לדניי ממונות, אלא גם) לדניי נפשות, ובדניי נפשות גופא – לכל הדורות שעתידיים להוולד משידוך זה] – הרי בודאי ובודאי ש"מיד הן נגאלין".

ג. ויש להוסיף, שענין הרחמים (י"ג מדות-הרחמים) קשור (לא רק לביטול סיבת הגלות, שעיי? באה הגאולה, אלא) גם עם הגאולה עצמה – שהגאולה עצמה היא באופן של רחמים, כמ"ש "ברחמים גדולים אקבצך".

וענין זה מודגש ביותר בהפטורה שהיא המשך וסיום הקריאה:

סיום וחותם הפטורה (ש"הכל הולך אחר החיתום") – "נאום אד' ה' מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו".

א. יום התענית הוא "יום רצון לה'" – יום שקבעו הקב"ה לגלות ביתר שאת וביתר עוז רצונו ותשומת-לבו לכא"א מישראל ועל-אחת-כמה-וכמה לכלל ישראל בכל עניניהם, ובמיוחד בנוגע להענין הכללי שנוגע לכלל ישראל בכל הדורות, הן הדורות שכבר עברו, והן הדורות העתידיים לבוא, ועל-אחת-כמה-וכמה דורנו זה, נשמות בגופים – הגאולה האמיתית והשלימה זכל בניי, שתבוא בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש.

ובהתאם לכך, יש לבאר הדגשת ענין הגאולה בתוכנו של היום – שיש בו כמה פרטים (א) כללות הענין דיום התענית, שתוכנו מובן מהקריאה בתורה וההפטורה, (ב) ענינו הפרטי של התענית דעשרה בטבת, שתוכנו מובן מהמאורע שבגללו נקבע תענית זה, (ג) פרשת השבוע, כדלקמן.

ב. יום התענית:

ביום התענית קורין בתורה בצירוף י"ג מדות-הרחמים, ש"אינן חוזרות ריקן", היינו, שכאשר הקב"ה שומע הקריאה ד"י"ג מדות-הרחמים שקורין בכל מקום שבעולם שבו נמצאים ציבור מישראל, מתעוררים רחמיו של הקב"ה, "אב הרחמים", מקור הרחמים, על כא"א מישראל, על הציבור ועל כלל ישראל, למחול ולסלוח להם – "אני מחל להם"

נאמר "בחודש העשירי בעשור לחודש... סמך מלך בבל אל ירושלים" – "סמך" דייקא, מלשון סמיכה וחיוזוק, כמו "סומך" ה' לכל הנופלים", שבזה מרומז שהתוכן (הפנימי) שבזה הוא חיוזוק וסמיכה לירושלים.

[ועפ"ז יומתק גם הקשר והשייכות לתוכנו של הזמן שבו "סמך מלך בבל אל ירושלים" – "בחודש העשירי בעשור לחודש" – "העשירי יהי קודש".]

וההסברה בזה:

גם כשנמצאים במעמד ומצב של "נופלים", עד כדי כך, שנבוכדנצר הרשע עושה מצור על ירושלים, שזה מורה שיש חסרון בעבודתם של ישראל בקשר ובשייכות לחומת ירושלים, ע"ש יראה וע"ש שלם, שלימות היראה – אזי "סומך" ה' לכל הנופלים", שעוזר ומסייע לכאז"א מישראל שסוכ"ס תהי ירושלים (יראת ה') שלו בשלימות, ועד שגם חומת ירושלים, ה"סייגים" שבתורה ("עשו סייג לתורה") שהם בדוגמת החומה המקיפה את העיר, היא בשלימות,

ועוד לפני"ז – מבטל את המצור דמלך בבל, שאינו אלא "כגרזן ביד החוצב בו", שמצד עצמו אין בו רוח חיים, ובנוסח הפיוט שאומרים בהתחלת יוהכ"פ: "כגרזן ביד החרש ברצותו דבק לאור וברצותו פרש", היינו, שהקב"ה מבטל ענינו של הגרזן (מלך בבל),

ויתירה מזה, שמנצל הגרזן (מלך בבל) כדי לבקע ("אֶפְהָאֲקִי") ולבטל כל עניני מצור וגלות – ועד אשר אתהפכא חשוכא לנהורא – שגם כשנמצאים עדיין בגלות, נעשה מלך בבל (ה"מושל בכיפה") לסומך לעוזר ומסייע לבני"י, "סמך מלך בבל אל ירושלים", כמודגש במעמד ומצב דסוף זמן הגלות שנמצאים

גם כשנמצאים במעמד ומצב של "נופלים", עד שנבוכדנצר הרשע עושה מצור על ירושלים – "סומך" ה' לכל הנופלים", שעוזר ומסייע שסוכ"ס תהי ירושלים שלו בשלימות

במלכות של חסד שעזרת ומסייעת לבני"י בהמצטרך להם.

ה. ומוזה באים להעזר והסיוע דמלך בבל (מושל בכיפה) – "סמך מלך בבל אל ירושלים" – בענין הגאולה:

בנוגע לקיבוץ גלויות בגאולה האמיתית והשלימה ("אקבץ עליו לנקבציו") מצינו שאומות העולם ("שפירזו" (הקב"ה לישראל) בין האומות") יסייעו בקיבוץ בני"י מבין האומות – כמ"ש "והביאו (הגוים שישראל הם בתוכם) את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' בסוסים וברכב גוי בית ה'".

ולא עוד אלא שאומות העולם עצמם יצטרפו לבני"י בהביאם אותם – כמ"ש "והי כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלים [שעליהם נאמר "ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים גוי והביאו את כל אחיכם מכל הגוים"] ועלו מידי שנה בשנה להשתחוות למלך ה' צבאות ולחוג את חג הסוכות".

ובלשון הכתוב בסיום ההפטורה דיום התענית – "כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים".

ויש לומר, שענין זה מרומז גם בכתוב "עוד אקבץ עליו לנקבציו" (שבסיום וחותרם ההפטורה ממש) – שרומז גם על קיבוץ ניצוצות הקדושה שבכל העולם (בבל), שבזה נכללים גם הפעולות דאומות העולם ב"מצוות דידהו", שביניהם מצות הצדקה [כולל ובמיוחד – העזר והסיוע לבני"י בהמצטרך להם בענינים גשמיים כדי שיהיו פנויים לעסוק בקיום התומ"צ], ועד להשלימות בזה שבכל העולם כולו יהי נראה בגלוי ש"והיתה לה' המלוכה".

1. פרשת השבוע – פרשת ויחי, "ויחי יעקב":

חיותו (מציאותו) של יעקב "ויחי יעקב" – קשורה עם כאז"א מישראל (שנקרא על שמו של יעקב), כידוע ש"נשמתו (של יעקב) ... כלולה מכל הנשמות שבישראל מעולם ועד עולם", היינו, שכל נשמה היא ניצוץ מנשמת יעקב.

וענין זה (שכל יהודי הוא ניצוץ מנשמת יעקב) מודגש ביותר בנוגע להגאולה:

בנבואת הגאולה המפורשת בתורה כתיב "דרך כוכב מיעקב", שקאי על מלך המשיח. וביחד עם זה, למדו חז"ל מפסוק זה שכל יהודי נמשל ל"כוכב".

נשמתו של מלך המשיח מיוסדת ובנוי על נשמותיהם של כל אחד ואחת מישראל, מבלי הבט על מעמדו ומצבו בקיום התומ"צ, כך, שעצם מציאותו של יהודי קשורה עם מלך המשיח – ענין הגאולה

והתייודך בזה – ע"פ המבואר בספרים שבנשמת כאז"א מישראל יש ניצוץ מנשמת מלך המשיח.

ומזה מובן גם לאידך – שנשמתו של מלך המשיח מיוסדת ובנוי על נשמותיהם של כאז"א מישראל, מאיזה שבט שהוא, ויתירה מזה, מבלי הבט על מעמדו ומצבו בקיום התומ"צ [שהרי, בכל מעמד ומצב "ישראל הוא", ומתייחס לה"אבות", בנו של אברהם יצחק ויעקב, כולל ובמיוחד ליעקב "בחרו שבאבות", ש"מטתו שלימה", ו"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים"] כך, שעצם מציאותו של יהודי ("ויחי יעקב") קשורה עם מלך המשיח – ענין הגאולה.

2. ויש להוסיף, שענין הגאולה מודגש גם בפרשת השבוע שממנה מתברך עשרה בטבת – פרשת ויגש:

בפירוש הכתוב "ויגש אליו יהודה" – איתא בזהר שהגשת יהודה ליוסף הו"ע סמיכת גאולה (יוסף) לתפלה (יהודה).

וי"ל הענין בזה:

סמיכת גאולה לתפלה, פירושה, שברכת "גאל ישראל" צריכה להיות סמוכה לתפלה, החל מ"אדני-שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך", ש"כתפלה אריכתא דמיא".

ומזה מובן גם בנוגע להתפלה על הגאולה, שהגאולה צריכה להיות בסמיכות ממש להתפלה על הגאולה – שכאשר מבקשים בתפלה על הגאולה, בברכת "גואל ישראל" (ביום חול), ועד"ז בברכת "המחזיר שכינתו לציון" (– גם בשבת ויו"ט), וכיו"ב בשאר

ח. כדי לזרז ולמהר עוד יותר את הגאולה – יש לסיים בענין הצדקה, ה"שקולה כנגד כל המצוות", ו"מקרבת את הגאולה".

ויתנו לכאור"א שליחות-מצוה ליתן לצדקה, ובהוספה מדילי, וכל המוסיף מוסיפין לו – כנהוג בכגון-דא, ובהדגשה יתירה ביום התענית, כמנהג ישראל להוסיף אז בצדקה.

ויה"ר והוא העיקר – קירוב וזירוז הגאולה בפועל ממש, באופן של סמיכת גאולה להתפלה, שמהתפלה על הגאולה זה-עתה באים תיכף להגאולה בפועל, ש"תחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", ו"ישבו ישרים את פניך" – בבית המקדש (שבו "יראה כל זכורך את פני ה' אלקיך") השלישי, "מקדש אדני-כוננו ידיך", ותיכף ומיד ממש.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכאור"א מהנוכחים שיחיו שתי שטרות של דולר, לתת אותם (או חילופם) לצדקה].

**הגאולה צריכה להיות
בסמיכות ממש
להתפלה על הגאולה –
שכאשר מבקשים
בתפלה על הגאולה,
בברכת "גואל ישראל"
– באה הגאולה בפועל
בסמיכות להתפלה,
ללא הפסק כלל**

שאמיתי הוא לא כזבו בו" – בתכלית השלימות.

ריבוי התפלות ובקשות על הגאולה, באה הגאולה בפועל **בסמיכות** להתפלה, ללא הפסק כלל, לא רק שלילת הפסק כדי הילוך מיל (כפי שמצינו בכמה דינים), אלא אפילו לא הפסק דאמירת תיבה או אות אחת, כבדין סמיכת גאולה לתפלה.

ויתירה מזה – שעוד לפני תפלה ובקשה (נוספת) על הגאולה באה כבר הגאולה בפועל, ולאחרי הגאולה תהי' התפלה באופן ד"תהלתך" – לא תפלה ובקשה על הגאולה (כיון שהגאולה כבר באה בפועל), אלא **שבח והודי'** להקב"ה ("תהלתך") על הנסים והנפלאות דהגאולה האמיתית והשלימה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

ועוד וגו' עיקר, שלאחרי הגאולה יאמרו (בהתחלת התפלה) "הא-ל הגדול הגבור והנורא" באותו אופן שאמר **משה** – לפני ש"אתא ירמי' ואמר נכרים מקרקרין בהיכלו **אי' נוראותיו, לא אמר נורא, אתא דניאל אמר נכרים משתעבדים בבניו אי' גבורותיו, לא אמר גבור** . . . מתוך שיודעין בהקב"ה

מבקשים עזרה דחופה

תרומות וגם הלוואות

(על שמי ובאחריותי)

עבור הוצאות החתונה

של חתן וכלה בעלי תשובה

ומשפחה מאנ"ש שנמצאת במצוקה כלכלית

תודה מיוחדת לאלו שנענו ועזרו עד עתה!

לוי יצחק גינזבורג ת.ד. 598 כפר חב"ד

טל' 054-324770, 03-9606920

מספר חשבון בבנק הדואר: 7253450

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

MOSHIACH
in the air

תוכנית "אווירו של משיח" בכל מוצאי שבת
מוגש ע"י "המטה העולמי להבאת המשיח"

RADIO STATION
WMCA 570 AM DIAL
תק"ע 570 בשופר גדול לחרותינו

השבוע ידבר הרב
שמואל מנחם מענדל בוטמן
בנושא: "ויגש אליו יהודה -
סמיכת גאולה לתפילה"

שידור ראשון: 10:30 בלילה
שידור חוזר: 2:00 לפנות בוקר
השגת קלטות: 778-7000 (718)

שבועי

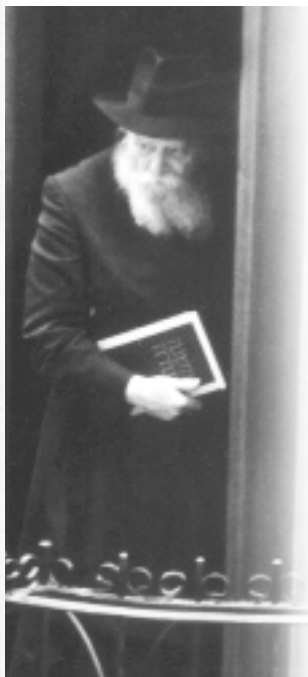
לוח

שבוע דפרשת ויגש

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	
5:29	4:13	ירושלים	4:43	4:50	12:02	11:46	9:40	9:14	7:20	6:42	יום שישי, י" טבת
5:30	4:31	תל אביב	4:44	4:51	12:02	11:46	9:40	9:14	7:20	6:42	שבת קודש, י"א טבת
5:29	4:23	חיפה	4:45	4:52	12:02	11:47	9:41	9:14	7:20	6:42	יום ראשון, י"ב טבת
5:30	4:25	ניו יורק	4:46	4:52	12:03	11:47	9:41	9:15	7:20	6:42	יום שני, י"ג טבת
6:03	4:49	פריז	4:47	4:53	12:03	11:48	9:41	9:15	7:19	6:42	יום שלישי, י"ד טבת
5:06	3:51	לונדון	4:48	4:54	12:04	11:48	9:41	9:15	7:19	6:42	יום רביעי, ט"ו טבת
8:23	7:18	סידני	4:49	4:55	12:04	11:48	9:41	9:15	7:19	6:42	יום חמישי, ט"ז טבת

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי י" טבת	ה' אב.. פרק ו-ח.	ה' סנהדרין.. פרק ו.	מל"ת קסז.
שבת י"א טבת	פרקט-יא.	פרק ז.	מ"ע קסו.
ראשון י"ב טבת	פרק יב-יד.	פרק ח.	מ"ע קסו.
שני י"ג טבת	ה' מלכים ומלחמותיהם .. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ט.	מ"ע קעג. מל"ת שסב. שסד. שסג. שסה.
שלישי י"ד טבת	פרק ד-ו.	פרק י.	מ"ע קפז. מל"ת מט. מ"ע קפח. קפט. מל"ת נט.
רביעי ט"ו טבת	פרק ז-ט.	פרק יא.	מל"ת מו. מ"ע קצ. מל"ת נו. נו. מ"ע קצב. קצג.
חמישי ט"ז טבת	פרק יב.	פרק יב.	מ"ע קצא. ריד. מל"ת שיא. נח. מ"ע רכא. מל"ת רסג. רסד.
שישי י"ז טבת	אז וגוי כל המצוות.. שנת החמה.	אז וגוי כל המצוות.. א-לוהי ישראל.	הספר הזה שאבאר בו.. שזכרנו* ואני עתה מתחיל בזכרון השרשים.. במצות עשה.

(* סיום הקדמת הרמב"ם לספר זה, בו מדבר אודות הספר.)

המערכת

הרבי התעכב על דברי חז"ל אודות עשרה בטבת בו "סמך מלך בבל על ירושלים" – והלא מילים אלה מתארות את תחילתו של המצור, ומדוע משתמשים בלשון חיובית המורה על סמיכה ועזר?! ואז זעק הרבי מנהמת לבו: "ווי קאן א גוי מאכן א מצור אויף ירושלים?!... [=איך יתכן שגוי יטיל מצור על ירושלים]

רק כר!

המהלך – "סמך" . על ירושלים, לעזור ולסייע ולהרים קרן עמו, אף אם בגלוי נראה הדבר כמצור. את שאר הדברים אפשר ורצוי לראות באריכות בשיחות-הקודש המוגהות והבלתי-מוגהות מאותה תקופה, וללמוד כיצד לדבר, ובעיקר, כיצד אסור לדבר בשום אופן.

רק כך יש לבוא לעם ישראל. רק עם מסר של עידוד ותקוה, של בטחון ואמונה, שמחה וגאולה. לא משום שעוצמים עיניים מול המציאות, אלא משום שלדיבור יש כח ומשמעות משלו, והוא יכול לקבוע את המציאות ולא רק לתאר אותה. דיבור בסגנון חיובי בנוסף להיותו נחמה ומזורז, לנפש, יוצר אוירה חיובית ממשית בשטח.

אפשר לראות את זה גם מהכיוון ההפכי: לא אחת הדגיש הרבי את הסכנה שבעצם הדיבורים על החזרת שטחים. מכיוון שדיבור הוא לא רק רעיונות ותיאוריה, דיבור יוצר מציאות, ודיבורים על נסיגה נותנים פתח ללחצים ואיתות לטרוריסטים (היל"ת), מישהו אחד מדבר והשני עושה.

ומרובה מדה טובה. דיבור על גאולה וישועה, חזרת נבואות הגאולה מתנש"א-ב בכל הזדמנות אפשרית – כמובן ביחד עם מחאה מתאימה ובקול גדול על הפקרת בטחון יהודי אה"ק – איננה רק תקוות לעתיד טוב יותר, זה הופך את העתיד להוה, זה מחדיר בכוח את האליף לתוך מציאות הגולה ומשנה אותה לגאולה.

בשעה זו יותר מתמיד, צריך לשמר את הסגנון הייחודי, עליו הונחנו והופקדנו. רק כך נתבטא, רק כך נבוא אל העם. ונסיים בדברי הרבי בסיום אותה שיחה בעשרה בטבת, אודות כל אלה שמסרו נפשם על קידוש ה':

"... והקב"ה נוקם את נקמתם בדרכי חסד ושלוש, בלי שזה יפגע באף יהודי, ואפילו באינו יהודי מאלו שסייעו ומסייעים לבני ישראל. ועוד והוא העיקר, שזוכים לכל זה תיכף ומיד ממש".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

שוב החל השבוע באירוע של קידוש ה', בהירצחם של בני הזוג כהנא באה"ק. עוד אירוע בשרשרת הדמים שלא פסקה מתחילת השנה. עוד רצח מזעזע, שעוד יותר מזעזעת קהות-החושים בו הוא נתפס. עוד סימן עצוב וקודר של "עקבתא דמשיחא". והכתובת הייתה על כל קיר ותחת כל עץ רענן, ומאום לא נעשה, ושום יוזמה לא ננקטה, ובחידלון מרגיז אתה שומע שוב ושוב על "עוד לילה של חילופי של אש". שיגרת מלחמה, שקומץ משוגעים שהשתלט על חיינו קורא לה "תהליך שלום".

אולם, גם בשעות נוגות אלה, צריך לזכור ולהזכיר, ולומר זאת בקול רם ובטוח יותר, כי לא אנשי הנבואות השחורות אנחנו. וגם אם המצב נראה גרוע מתמיד, והעתיד מעורפל מאי-פעם – יש לנו סגנון שונה לחלוטין ותחזיות אחרות בתכלית.

לפני עשר שנים בדיוק, בשנת תנש"א, כאשר לפני מלחמת המפרץ פתח מי שפתח את פיו לשטן בתחזיות על אסון קרב ובא – הקדיש הרבי את שיחת עשרה בטבת וההתוודעויות שלאחריה, לשלילה מוחלטת, נחרצת ותקיפה עד מאוד של סגנון ההפחדות והאימים, הקללות והתוכחות. בביטויים חריגים ביותר הוקיע הרבי את הנסיון לפשפש בחסרונות עם ישראל, ולתלות בכך צרות ופרעות. דברים אלה הם היפך האמת, היפך כבודו של הקב"ה והיפך כבודן של ישראל, קבע הרבי.

במיוחד זכורה ההתבטאות בשיחת עשרה בטבת, בקשר לדברי חז"ל אודות מהותו של היום "סמך מלך בבל על ירושלים" – והלא מילים אלה מתארות את תחילתו של המצור, ומדוע משתמשים בלשון חיובית "סמך מלך בבל", המורה על סמיכה ועזר?! ואז זעק הרבי מנהמת לבו: "ווי קאן א גוי מאכן א מצור אויף ירושלים?!... [=איך יתכן שגוי יטיל מצור על ירושלים]; כאשר המילה "גוי" הותזה בכזה תיעוב וזלזול ושאת נפש, כאילו מדובר על אין ואפס וכלום, דבר שלא יכול להיות לו שום כח ממשי בעולם, ומופרך לחלוטין לייחס לו כל פעולה עצמאית. הגוי הוא רק גרזן ביד החוצב, ול"חוצב" יש אכן כוונה אחרת בכל

הפרשה החסידית

סתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר הזקן

וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים (מז, יד)
אמרו רז"ל "שלוש מטמוניות הטמין יוסף. . . ואחת גנוזה לצדיקים לעתיד לבא". וענין הגניזה הזאת יובן, דהנה בעבודת ה' יש בחינה באהבה הנקראת 'אהבה מסותרת', ומדריגת יוסף צדיק עליון היא האהבה רבה המסותרת שיש בכל נפש מישראל. שלכן יוסף הוא בחינת 'יסוד' דהיינו 'י' סוד'. וממנו נזרע בכל אחד מישראל אהבה הנ"ל אלא שהיא מסותרת בבחינת גניזה וסוד והעלם. ויציאתה לגילוי הוא על ידי ההתבוננות בגדולת ה', והתבוננות זו נקראת בשם 'יין', וזהו מה שאמרו רז"ל "נכנס יין יצא סוד".
(תורה אור' מד, ב ואילך)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ויגש אליו יהודה (מד, יח)
עיקר ענין ההגשה דיהודה היה בתחלה באופן של התעוררות מלמטה למעלה לגבי יוסף. אלא שכל זה היה רק כדי שיהיה נשאר הכל לבחינת המלכות [= יהודה] שתעלה לעתיד לבא למעלה מבחינת יסוד [= יוסף]. כי הגשה זאת דיהודה, היה כדי ליכלל בחינת יוסף ביהודה אחר כך, וכמו שכתוב "ודוד עבדי נשיא להם גוי". וראיה לזה ממה שמיד בכלות דברי יהודה לא יכול יוסף להתאפק ונתוודע אל אחיו.
(תורת חיים' צג, ד)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

האלישיך פירש שמה שציער יוסף את אחיו זהו לטובתם, שיפטרו בזה על עון מכירתו שהיה עוונם גדול. ויש לומר דזהו מה שאמרו רז"ל על הפסוק "מי יתנך כאח לך" - "כיוסף ובנימין", ולא אמרו "כיוסף לאחיו", אלא מפני שאנו מבקשים "מה שחטאנו לפניך מחוק ברחמיך הרבים אבל לא על ידי יסורים".
(אור התורה' ח"ז ע' תתסה)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ולא עמד איש אתו בהתוודע יוסף אל אחיו (מה, א)
'יוסף' קאי על הקב"ה, על דרך מה שכתוב "יוסף ה' שנית ידו", והוא ענין המשכת תוספת אורות שלמעלה מעלה מהשתלשלות שיומשך גילוי אלקות למטה ממש. ועל דרך שהיה לעתיד לבא שיהיו נשמות בגופים ויחיו מתענוג האלקי בלא אכילה ושתיה. וזהו "ולא עמד איש אתו בהתוודע יוסף אל אחיו" - היינו בהגלות נגלות עצמיות אור אין סוף, "אל אחיו" - נשמות ישראל שנקראו 'אחים

וריעים' כמו שכתוב "למען אחי ורעיי", אזי "ולא עמד איש אתו" - אפילו המלאכים, כי עתידים צדיקים שיעמדו לפנים ממחיצתן של המלאכים.

(ספר המאמרים' תרכ"ט ע' שסג)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

ויגש אליו יהודה (מד, יח)
והלא כבר נאמר תחלה "ויעמדו לפני יוסף", אם כן הרי כבר היו אצלו, ומהו ענין ההגשה עוד?
אך הענין הוא, דהגשה מורה על 'חילא יתיר' (כח רב יותר), ועל דרך "ומשה נגש אל הערפל" דמבואר במקום אחר שזהו בחינת מסירת נפש. וכמו כן הוא ענין 'ויגש יהודה', שנגש בכח המסירת נפש.

(ספר המאמרים' תרט"ט ע' קסח)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

כי נבהלו מפניו (מה, ג)
ידוע דהשבטים היו במדריגת "בי"ע' ויוסף במדריגת 'האצילות'. והנה השבטים שהם בחי' "בי"ע', הגם שידעו שהבירור שמצד אצילות הוא גבוה יותר, אבל היות שיש יתרון בהבירור דבי"ע' שהוא בבחינת הפנימיות, לכן היה מחלוקתם על יוסף בענין זה. ולזאת, כשראו אשר מדריגת יוסף אין זה לבד מה שהוא מבחינת אצילות ממש, כי אם זה שהוא למטה כמו למעלה ממש, והיינו שהיה מרכבה בבחינת פנימיות ולא בבחינת הסובב ומקיף, לכן הרי נבהלו 'מפניו' - מפני הפנימיות שלו.

(ספר המאמרים' קונטרסים' ח"ב ע' תסא)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ולהוסיף, שב"ויגש אליו יהודה" מרומז גם, שביחד עם הסיוע של תוקף העבודה מיוסף שבדורנו - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, יש גם את ה"ויגש אליו יהודה", משיח שיבוא בקרוב ממש, "ודוד עבדי נשיא להם לעולם", שבא בסיוע ונתינת כח מיוסף (שבדורנו), "כמוך כפרעה", (פרעה דקדושה) ד"אתפרעו ואתגליין מיניה כל נהורין".

מכך גם מובן הלימוד שיש מזה עבור דורנו: על ידי זה שיהודי מתנהג באופן של "ויגש אליו יהודה", שבנוגע לעניני יהדות הוא מראה את התוקף והבע"ב"שיקייט בהיותו יהודי, ש"בשביל ישראל" נברא העולם, זה גופא מביא ש"ודוד עבדי נשיא להם לעולם".

(ספר השיחות' ה'תשנ"ב ע' 225)

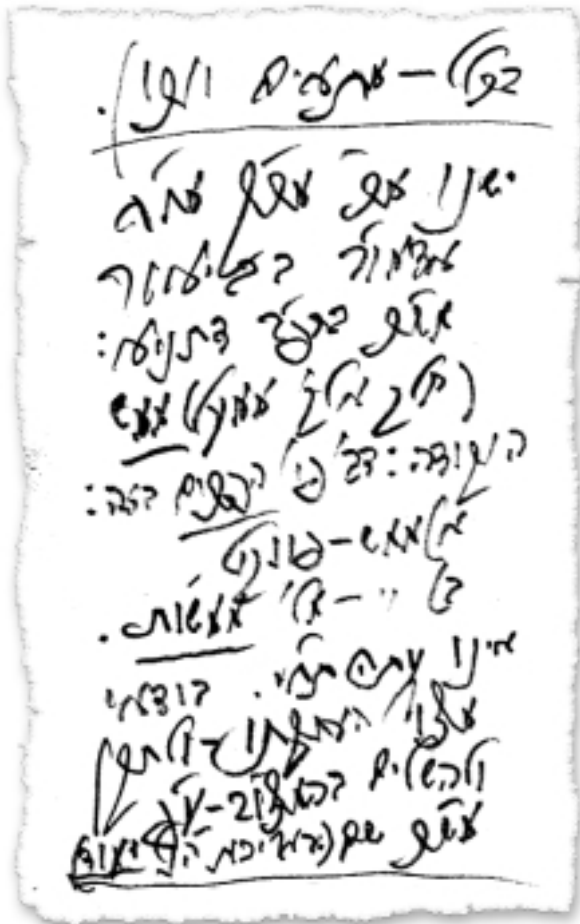

מאוצר המלך

פ ר ס ו ם ר א ש ו ן

חלק אלקה ממעל ממש

לפנינו חלק מהערות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לחוברת מסויימת שהוכנה לדפוס

בכלל - מתאים ונכון.

ישנו מכ' מכ"ק מו"ח

אדמו"ר בביאור

מש"כ ברפ"ב דתניא:

(חלק אלקי ממעל) ממש

הנקודה: דב' פי' הפכים בזה:

(א) ממש - פונקט [= בדיוק].

(ב) " - מלי' ממשות.

אינו עתה תח"י. בודאי

מצוי' העתקתו* - ולתקן

ולהשלים בהמצו"ב - ע"פ

מש"כ שם (באריכות הנ"ל ועוד)

(* לאחר זמן נדפסה האגרת באגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד עמ' תא ואילך.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על הצורך בהגברת המודעות לשבע מצוות בני נח בקרב אומות העולם:

"החדרת ההכרה והאמונה בבורא עולם ומנהיגו . .

זוהי הדרך למנוע את מה שאירע בגרמני, רחמנא לייצ'קי" (התנועות תשד"מ ח"ד ע' 2712).

"ביזטו מיינער"?

על כל אחד לשאול את עצמו: "אייכה?", האם היום אני שייך לרבי והולך יחד עמו קדימה לאן שהוא מוליך אותנו, או שמא אני נותר מאחור, עם כל ה"פעקליך" שבהן הדברים הטובים והישרים והאמיתיים והנכונים, אבל...

הרבי הריי"צ החל אז בעבודה נפלאה, באמצעות שלוחיו ותלמידיו הנאמנים, אשר נסעו מעיר לעיר ומכפר לכפר, עוררו יהודים, ארגנו מניינים לתפילות, סידרו שיעורי תורה למבוגרים ודאגו למקוואות על-מנת לשמור על טהרת המשפחה היהודית וכו'. אך גולת הכותרת הייתה הקמת "חדרים" ללימוד תורה ע"י תשב"ר – תינוקות של בית רבן. דבר זה היה כמובן לצנינים בעיני ה"יעווסעקציא" שניסו להילחם בו עד חורמה, אבל בעזרת ה' לא יכלו להם.

באותה תקופה היה הרבי הריי"צ מדבר ומעורר, בכל הזדמנות שרק הייתה, אודות דבר אחד ויחיד – **תשב"ר**. עד כדי כך הגיעו הדברים, שחסידיה היו אז נוהגים לומר שאילו היו חותכים את אצבעו לא היה זורם ממנה דם אלא "תשב"ר" (הדברים נאמרו על משקל דבריו של כ"ק אדמו"ר הצמח צדק אודות אדמו"ר האמצעי, שאילו היו חותכים את אצבעו לא היה זורם ממנה דם אלא חסידות).

באחת ההתוועדויות של הרבי הריי"צ באותה תקופה, בה נכח גם ר' מענדל, תבע הרבי כדרכו אודות העבודה הנדרשת – לשים הצידה את כל העניינים ולהשליך עצמם בעבודת הקודש של ארגון ולימוד חדרים לתשב"ר. באותה התוועדות נכח גם החסיד המפורסם הרה"ק ר' יצחק הורביץ הי"ד – המפורסם בכינוי "איציה דער מתמיד [המתמיד]".

ר' איציה היה יהודי קדוש במלוא מובן המילה, כמו גם חסיד ומקושר בכל ליבו ונפשו במסירות נפש אל הרבי. התמדתו הייתה לשם דבר שכן פיו לא פסק רגע מלימוד, עד כדי כך, שהיה נוהג לשים את רגליו בקערה עם מים קרים כדי שלא יירדם ויפסיק לרגע להגות בתורה בעיון ובעמקות. תפילתו, מידי יום ביומו, הייתה נמשכת שעות ארוכות מתוך דבקות והתלהבות עצומה. הפתגם הרווח עליו אמר שהוא "מתפלל כל היום ומתוועד כל הלילה". נוסף לכך שימש ר' איציה בתפקיד שד"ר, שלוחא-דרבנן, היינו, שהיה שליח של רבותינו נשיאינו "לקבץ גשמיית (לאסוף כספים) ולזרוע רוחניות".

במסגרת תפקידו זה היו יהודים נגשים אליו ומבקשים להתברך מפיו, ואז היו נראים ממנו

מספר המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס:

היה זה בשנים הראשונות לנשיאותו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע, כאשר הוא התחיל בעבודת הקודש של ארגון המחותרת המסועפת של הישיבות, ה"חדרים" וכל שאר ענייני הקדושה, בכל רחבי ברית-המועצות.

המצב היה אז קשה מנשוא, שכן אנשי ה"יעווסעקציא" (המחלקה היהודית של המפלגה הקומוניסטית), שקראו לעצמם

חברת מפירי הדת, עשו כל אשר לאל ידם כדי לפגוע ולהרוס כל חלקה טובה במוסדות התורה. "חוק חינוך חובה" הכריח את כל ההורים לשלוח את ילדיהם לבתי הספר הממשלתיים, שהיו כמובן מלאים בכפירה מוחלטת וב"חינוך מחדש" כנגד האמונה בה' ובתורתו.

הקומוניסטים, שהיו שיכורי נצחון מהצלחתם לכבוש את המדינה ולהשליט בה את הקומוניזם בכל התחומים, ובמיוחד הקומוניסטים היהודים, חברי ה"יעווסעקציא", שרצו להוכיח יותר מכולם את נאמנותם לשיטה החדשה, פעלו בנחישות בכל השיטות ובכל האמצעים כדי להשיג את

מטרתם הזדונית והנלוזה. מחד הם הפעילו כוח ברוטלי נגד כל העומדים בדרכם ונגד כל מי שלא נכנע להוראותיהם, ומאידך נקטו בכל אמצעי השכנוע השכלי והרגשי, כאשר הם עורכים משפטי ראווה ובכל הזדמנות שמים את היהודי שומר המצוות, ובפרט את בחורי הישיבות, ללעג ולקלס, כ"פרזיטים", "אוכלי לחם חינם", "מוצצי לשד דמם של העמלים" וכיוצא באלו.

עם הרב לוי יצחק גינזבורג

משפיע בישיבת תות"ל המרכזית – כפר חב"ד

"מופתים". סיפרו שפעם נכנס אל הרבי הרשב"ב נ"ע וביקש "תיקון" על כך, באומרו שיהודים באים אליו עם צורות צרותיהם ואין הזמן גרמא לחכות עד שיגיע אל הרבי לבקש ברכה עבורם, שלכן הוא מצייר את פני הרבי ונותן להם ברכה והברכות מתקיימות. למרות שהוא אמנם יודע שאין זה אלא בכוחו של הרבי, אבל הם – היהודים המבקשים את הברכה – חושבים שזה הכוח שלו, של ר' איציה, ומעריכים אותו, ועל כן מרגיש הוא צריך לבקש "תיקון"...

ובכן, יושב לו ר' איציה באותה התוועדות, בה הרבי הריי"צ לא פוסק מלתבוע, לבקש ולהפציר בכל לשון של בקשה: "תשב"ר, תשב"ר, תשב"ר"..." והנה לפתע פונה הרבי ישירות אליו, אל ר' איציה, ואומר לו: **הער זיך איין, איציה! טוסטו אין תשב"ר, ביזטו מיינער. און טאָמער נישט, ביזט טאָקע איציה, אָבער...** [הקשב ושמע, איציה! אם אתה פועל בתשב"ר, אזי הינך שייך אליי. אך אם לא, אמנם אתה איציה, אבל...].

כלומר: יכול אתה להיות קשור ודבוק עם הדברים הגדולים והנפלאים ביותר, ענייני קדושה ואלקות, ענייני עבודת ה' והתקשרות ושלחות, אולם כאשר הרבי דורש תשב"ר, תהיה מי שתהיה, אם רוצה אתה שייכות לרבי, עליך להניח הצידה את כל העניינים ולעסוק בתשב"ר. באם ח"ו אינך עושה כך, הרי למרות כל מעלותיך הגדולות והנפלאות – אין אתה שייך עתה לרבי!

היום, כאשר הרבי דורש ותובע ללא הרף להניח הכל הצידה, שכן "הדבר היחיד שנוטר בעבודת השליחות" – לא פרט חשוב ואף לא כלל חשוב וגם לא רק העיקר, אלא הדבר **היחיד** שנוטר – הוא "קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש", שלכן תובע הרבי שכל העניינים וכל העבודות צריכים להיות מלאים וחדורים לגמרי בעניין זה, "כל ימי חייד" הינם אך ורק כדי "להביא לימות המשיח",

– הרי שמי שמתעסק בכל העניינים הגדולים והנפלאים של עבודת ה' והתקשרות ושלחות וכ"ו וכ"ו, אך לא בעניין זה, חייב לשאול את עצמו: מה השייכות שלי עתה לרבי?

בשבת פרשת ויגש תשמ"ז, השבת הראשונה אחרי "ידין נצח" ביום הבהיר ה' טבת, דיבר הרבי כי מעתה, מיום שלישי שהוכפל בו כי טוב (ה' טבת חל אז ביום שלישי בשבוע) מתחיל זמן חדש ותקופה חדשה. מעתה לא נותר אלא עניין אחד ויחיד: "עמדו הכן כולכם לבניין בית המקדש השלישי בגאולה האמיתית והשלימה".

ידוע שיחסו של הרבי שליט"א למשפט הספרים לא היה כאל משפט רגיל, אלא הרבה הרבה מעבר לכך. הרבי ראה זאת, והוא דיבר על כך במפורש ובאריכות במיוחד בשיחת זאת הנוכה היתשמי"ו, כ"פטברורג", כהשתקפות של משפט שנערך למעלה, על הדרך המיוחדת אותה סלל הרבי שליט"א בדור השביעי, דרך

שאמנם מבוססת ומיוסדת על כל הדורות הקודמים, אבל היא מתקדמת הלאה בצעדי ענק אל המטרה והתכלית, להמשיך את השכינה לא רק מרקיע לרקיע, אלא מן הרקיע לארץ. למלא את העולם כולו אלקות, גם את התחתון והחיצוני ביותר, את החוצה שאין חוצה חוץ הימנו. שגם מתוך האינטרנט והוידאו, מה"טיימס סקוואר" ומהתחנה המרכזית, מתאלנד ומטוקיו ומניו-זילנד. שמכל השלטים והסטיקרים, ה"גימיקים" למיניהם, תפרוץ ותבקע האלקות, יהיהדות והחסידות, המלך המשיח והגאולה.

על דרך הקטרוג שהיה בימי שבת אדמו"ר הזקן בפטרבורג, גם כעת היו למעלה טענות. הייתה טענה שהעולם עדיין לא מוכן לזה, שזה הוביל לכך שבאותו משפט העיזו לטעון שזו אינה ליובאוויטש המקורית, "ליובאוויטש איז נישט אַקטיב!" והרבי הגיב: למרות שכולם רואים שזו טענה מגוכחת ומופרכת מעיקרה, אבל מכיון שהראו לנו מלמעלה גם טענה כזו, צריכים אנו ללמוד גם מכך הוראה. וההוראה היא, שעכשיו צריכה להיות כזו "אקטיביות" ופעילות בליובאוויטש, עד שכל מה שנעשה עד עתה ייחשב כ"לא אקטיב!"

וכשם ש"אחרי פטרבורג" התחיל רבינו הזקן את דרך חסידות חב"ד באופן רחב וגדול ועמוק, הרבה יותר מאשר היה לפני כן, כך אחרי ה' טבת התחיל הרבי בהכרזה שזהו זמן חדש ותקופה חדשה, תקופה שבה לא נותר עוד מאומה, אלא לעמוד הכן לקראת משיח.

עד כדי כך הייתה עוצמת הדברים, שהרבי הוצרך להבהיר ולהדגיש מיד שאין הכוונה ח"ו להפסיק באיזשהו נושא, והכל חייב להימשך בכל השטורעם וביתר שאת, אלא שעתה ההדגשה היא שהכל צריך להיות מלא וחדור באותה נקודה אחת ויחידה, משיח וגאולה.

ואם יטענו, אומר הרבי אז, שאלו הם "ווילדע רייד", דיבורים פראיים, אין לחשוש מכך, מכיון שכן היא האמת על פי

תורת אמת. את האמת הזו יש לומר בבירור ובקול רם ולא להתחשב ב"מה יאמר על כך העולם", בפרט שעתה העולם כבר מוכן לכך, כך שכאשר יאמרו הדברים בתוקף ובדרכי נועם, הם יתקבלו ויפעלו פעולתם.

וכמו כן, ממשיך הרבי ואומר באותה שיחה, כאשר ישנם הטוענים ש"ספדו ספדייא וחנטו חנטייא", צריך לומר בפירוש את המציאות האמיתית על פי תורת אמת, ולא לחשוש מה יאמר על כך העולם. מכיון שכך היא האמת על פי תורת אמת, הרי צריך לומר זאת בפירוש, מה גם שהעולם כבר מוכן לשמוע ולקבל זאת, כאשר יאמרו זאת בתוקף ובעימות, כדרכה של תורה. וכן בנוגע לארץ ישראל, יש לומר בפירוש את המציאות האמיתית על פי תורת אמת, בה מאמינים

יושב לו ר' איציה
מתמיד באותה
התוועדות, בה הרבי
הריי"צ לא פוסק
מלתבוע, לבקש
ולהפציר בכל לשון של
בקשה: "תשב"ר,
תשב"ר, תשב"ר"..."
והנה לפתע פונה הרבי
ישירות אליו ואומר לו:
הקשב ושמע, איציה!
אם אתה פועל
בתשב"ר, אזי הינך
שייך אליי ("ביזטו
מיינער"). אך אם לא,
אמנם אתה איציה,
אבל...

עד להגדרה הנחרצת שנאמרה בכינוס השלוחים תשנ"ב, הגדרה שקבעה כי "הדבר היחיד שנשאר בעבודת השליחות הוא לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש",

ועד לשנים תשנ"ג-תשנ"ד, שאז הייתה ההסכמה הפומבית לעיני העולם כולו – הסכמה שלצידה גם עידוד, כידוע וכפורסם – להכרזת "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

העובדה שזהו זמן חדש ותקופה חדשה – הוגדרה ע"י הרבי עצמו, לא פעם ואף לא פעמיים. העובדה שהדרישות והתביעות עתה הם לא (רק) מה שדרשו מאתנו קודם – נאמרה גם היא במפורש ובהדגשה ע"י הרבי שליט"א עצמו. כל אחד מאתנו צריך לשאול את עצמו אליבא דנפשיה:

גם אם נניח שאני בדרגתו של "איציה דער מתמיד", ואני באמת מתעסק בכל העניינים הגדולים והנפלאים של עבודת ה' והתקשרות ושליחות וכו' וכו', אבל כאשר הרבי תובע שכל העניינים וכל העבודות – "כל ימי חיך" – צריכים להיות מלאים וחדורים לגמרי בעניין "להביא לימות המשיח", כאשר הדבר היחיד שנותר הוא "קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש", האם היחס שלי לדברים אלו מאפשר לרבי להתייחס אלי באופן של "ביזטו מיינער [=אתה שלי]"? על כל אחד לשאול את עצמו ללא הרף: "אייכהזי", האם היום אני שייך לרבי והולך יחד עמו קדימה לאן שהוא מוליך אותנו, או שמא אני נותר מאחור, עם כל ה"פעקלאך" שבהם הדברים הטובים והישרים והאמיתיים והנכונים, אבל...

ולוואי שנתאחד כולנו סביב השליחות היחידה שנותרת ונזכה בקרוב ממש להתגלות הרבי, לפניו נשוב ונכריז:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

גם הגויים, על פי מה שכתוב ב"בייבל". העולם מוכן לקבל את הדברים.

כך דיבר הרבי בתחילת אותו זמן שהגדיר כ"זמן חדש ותקופה חדשה". אלא שהדברים לא השתנו בבת אחת, אלא אט בסדר והדרגה. הרבי החל מאז (כמה) שבועות אחרי ה' טבת, וגם זה בסדר והדרגה, ביטויים נחרצים פחות ואחר כך יותר ויותר) לומר שכבר סיימו גם לצחצח את הכפתורים האחרונים, למרות שעד אז הנוסח היה כל הזמן שצריך לגמור לצחצח את הכפתורים האחרונים. יותר ויותר החל הרבי לדבר ולמלא את כל ההתוועדות ואת כל המציאות בענייני משיח וגאולה, עד שכל סגנון השיחות השתנה לגמרי (וכפי שהרבי דיבר על-זה בהתוועדות דחג הפורים תשמ"ז).

הדברים קיבלו תאוצה מיוחדת, בכל המובנים הנ"ל, במיוחד החל מהסתלקות הרבנית חיה מושקא נ"ע, בכ"ב שבט תשמ"ח. גם את התאריך זה ציין הרבי (בשיחת כ"ב שבט תשנ"ב) כהתחלת התקופה החדשה.

ועוד יותר החל מיו"ד שבט תש"נ, מלאת ארבעים שנה לנשיאות, שאז אומר שוב הרבי כי מתחילה כאן תקופה חדשה, של "קאי אינש אדעתייה דרביה", שכן עתה "נתן ה' לכם לב לדעת ועיניים לראות ואזניים לשמוע".

עד לסגנון המיוחד והדרישות והתביעות המיוחדות של שיחת כ"ח ניסן תש"א, "עשו כל אשר ביכולתכם", והולך ומוסיף בתקופה שלאחר מכן, ככתוב ומבואר ומפורסם על גבי ה'דבר מלכותי משיחות תש"א תשנ"ב,

ואם יטענו, אומר
הרבי, שאלו הם
"ווילדע רייד",
דיבורים פראיים, אין
לחשוש מכן, מכיון
שכן היא האמת על פי
תורת אמת. את האמת
הזו יש לומר בבירור
ובקול רם ולא להתחשב
ב"מה יאמר על כך
העולם", בפרט שעתה
העולם כבר מוכן לכך.
וכמו כן, כאשר ישנם
הטוענים ש"ספדו
ספדייא וחנטו חנטייא",
אומר הרבי שצריך
לומר בפירוש את
המציאות האמיתית על
פי תורת אמת!

מרמלשטיין - מסעדה בטעם ביחי

Mermelstein Caterers

MAYER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE

BETWEEN CARROLL & PRESIDENT STREETS

(718) 778-3100

Let us cater your simcha...

Thursday & Friday SPECIAL:

* 2 Roasted Chickens
* Fish * Kugel * 1 Salad
ONLY \$19.75

בית משיח
השבועון העולמי להפצת בשורת הגאולה

ברכת אחים

מתוך רגשי גיל ושמחה, באהבה ואחוות אחים, נשגר ונשלח בזה את מיטב הברכות והאיחולים לידידינו עוז, שותפנו למלאכת הקודש, מסור ונתון בכל ליבו ונפשו להפצת בשורת הגאולה והגואל בכל רחבי תבל, התי' המצויין ופעיל נמרץ ומהעומדים ראשונה בחזית מלחמת בית דוד, עוסק במסירה ובנתינה לילות כימים בהכנת העולם לקבלת פני משיח, ברוך הכשרונות ורב המעשים, ספרא וסייפא, איש חי רב-פעלים

התי' **אברהם ישעי'** שיחי' **רייניץ**

לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג **דבורה לאה תחי' שניאורסאהן**

יהא רעווא מן שמיא שיזכו להקים בית נאמן בישראל – בית חב"ד אמיתי מושתת על יסודותיו האיתנים של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בניין עדי-עד מלא ברכת ה' עד בלי די, ויהא בעזרם דר מעונים לקבל השפעותיו וברכותיו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בגשמיות וברוחניות, ויהא כל זה הכנה קרובה לחתונה הגדולה – נישואי כנסת ישראל עם הקב"ה, כשכבר ינזכה זעהן זיך מיטין רביין דא למטה מעשרה טפחים והוא יגאלנו, ונכריז לפניו בשמחה גלויה ובקול גדול את יתרועת מלך בו":

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אגרות קודש כרך טו

בהתרגשות רבה אצל אנ"ש והתמימים, התקבלה הידיעה על צאתו לאור של הכרך החמשה-עשר בסדרת איגרות-קודש אדמו"ר הריי"צ • מערכת "אוצר החסידים" בהנהלתו של הממונה מאת כ"ק אדמו"ר מה"מ על ה"מרכז-לענייני-חינוך" הרשמ"מ סימפסון, הזדרזה והוציאה את הכרך לקראת יום ה' טבת, בו "דידן - דהספרים - נצח" • חלק גדול מהאיגרות פורסם בשעתו בגליונות "בית משיח" • לכבוד האירוע, מובא בזה ה"פתח-דבר" לכרך החדש, המסביר את תוכנו המיוחד

ל

קראת יום הבהיר, ה' טבת, היום בו "ידן נצח"¹, באופן גלוי לעיני כל העמים², בנוגע לספרי וכתבי רבותינו נשיאנו שבספריית ליובאוויטש

– הננו מוציאים לאור³ את כרך החמשה עשר מסדרת "אגרות קודש כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע"⁴, והוא כרך המילואים חלק ה, הכולל שלוש מאות חמישים וששה אגרות, מיוחדש אדר תרנ"ט – טבת תרפ"ט (ה"שצג–ה"תשמב)⁵.

רובן של האגרות⁶ שבכרך זה נדפסו מהעתק⁷ האגרת שנשמר בארכיון המזכירות⁸, על חלק מהעתקות אלה – הוספות בגוכתי"ק רבינו.

תוכנית ההוצאה לאור

התוכנית להוציא לאור את אגרות רבינו בסדרת ספרים⁹, הייתה כבר בשנת תרצ"ה, כמפורש באגרת רבינו מח' תמוז תרצ"ה¹⁰:

אודות מכתבי תוכנים ישנם פרטים וגם כללים . . והועד של הדפסת דא"ח ה' הפץ להדפיס המכתבים בסדרם, אבל לעת עתה חסרים האמצעים הדרושים, כי הכרך הראשון יעלה בערך איהו מאות זהובים.

בקצ"ק¹¹ הוא החל להתפרסם קובץ "התמים", ובו הי' מדור אגרות קודש, שהודפסו בו כו"כ אגרות רבינו – בעריכת חתנו כ"ק אדמו"ר מה"מ נשיא דורנו, בהוספת הערות וצינונים.

במקביל לזה, הכין כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו סדרה נוספת של קובצי מכתבים, הקובץ הראשון הספיק לצאת עוד לפני המלחמה, קובץ אמירת תהלים.

בשנת ה'תש"א החל להופיע הירחון "הקריאה והקדושה", גם בו פורסמו כו"כ מכתבי רבינו.

בקצ"ק תש"ה¹², בקשר עם היובל המשולש של רבינו, התחילה מערכת "אוצר החסידים" בהכנות להוציא לאור הוצאת יובל של ספרי מאמרי רבינו, שיחותיו, מכתביו וכו'.

במקביל לזה, המשיך כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

להדפיס את מכתבי רבינו בכו"כ קונטרסי מאמרים וכיו"ב, שי"ל בשנים שלאח"ז ע"י מערכת "אוצר החסידים", בתוספת הערות וצינונים.

בשנת תש"י, נדפס קובץ מכתבים ג', ובהקדמת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, מפרט יותר את התוכנית:

בדעתנו להו"ל מזמן לזמן קובצי מכתבי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ . . בחוברות קטנות, נוסף על ספרי המכתבים (שלשה כרכים) . . אשר מערכת "אוצר החסידים" עוסקת בסידורם לדפוס.

רק בשנת תשמ"א הואיל כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו למסור את אוספו הפרטי מהשנים תרפ"ח–תרצ"ט לידי מערכת "אוצר החסידים", "לסדרם ע"מ להו"ל", ואלה נדפסו בסדרת הספרים "אגרות קודש"¹³.

מ"מנהל פועל" לכס הנשיאות

כרך המילואים שלפנינו, אם כי רוב הנושאים הנידונים בו כבר ידועים מהאגרות שבכרכים הקודמים – עם זאת מתווספים בו פרטים רבים בקורות חייו של רבינו, וידיעות השופכים אור חדש על עבודתו הקדושה ועסקנותו הכבירה של רבינו.

אגרות ה"שצג–ה'תיג, נכתבו בתקופת היותו מנהל פועל של ישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש, בחיי אביו כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע. באגרות אלו מזרז ומעודד רבינו את התומכים על פיתוח ובניית הישיבה בליובאוויטש, ובחלקם גם מספר מחיי הישיבה והנהגת כ"ק אביו.

גם העניינים שעמדו על הפרק בחיים היהודיים הצבוריים: אסיפת הרבנים בשנת עת"ר בפטרבורג ומשפט בייליס, שכ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע ובנו כ"ק רבינו היו מראשי המתעסקים בזה (כידוע גם מהכרכים הקודמים) – באגרות היות, הית-א שבכרך זה מתגלים אודותם עוד פרטים חשובים.

מסירות נפשו של רבינו על ספרייתו ידועה, עד כדי כך שרבינו התנה את יציאתו מרוסיה עם הרשיון להוצאת הספרי"ה¹⁴. בכרך שלפנינו מתפרסם החוזה שנערך

8 גם האגרות שנשלחו לנמען בגוכתי"ק רבינו (או בכתי"ק המזכיר חתנו כ"ק אדמו"ר מה"מ – ראה לדוגמה צילום האגרת במבוא לאג"ק כרך ג ע' 10), העתיקים המזכיר במכונת כתיבה למשמרת בארכיון המזכירות. ולכן יתכן שנפלו בהם כו"כ טעויות הדפוס, ועל כמה מהם העירו בהערות המו"ל וכיו"ב.

9 כו"כ מכתבי רבינו נדפסו בסי חכמי ישראל בעש"ט (נ.י. תרפ"ד – ראה אג"ק ספרי מאמרי ודרושי אדמו"ר (מהור"צ) נ"ע).

10 אגרת ר"א בכרך טז.

11 בהבא לקמן ראה בפרטיות יותר במבוא לכרך ב ע' 44. כרך ג ע' 9 ואילך.

12 כמפורש בהקדמה כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לה"ש הש"ת, ספר הזכרונות חלק א. וסה"מ השי"ת.

13 ראה לעיל הערה 4.

14 ראה לקושי ח"ד ע' 1066. ובכ"מ.

1) ראה סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 183 ואילך. ושי"ב.

2) להעיר מלקו"ש חכ"ה ע' 186 ואילך – בנוגע לחג גאולה י"ט כסלו.

3) ראה סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 266. סה"ש תשמ"ח שם.

4) עד עתה יצאו לאור בסדרה זו: כרכים א–ה – בשנת ה'תשמ"ג. ו–י – בשנת ה'תשד"מ. יא–יב – בשנת ה'תשמ"ה. כרך יג – בשנת ה'תשנ"ג. כרך יד – בשנת ה'תשנ"ח.

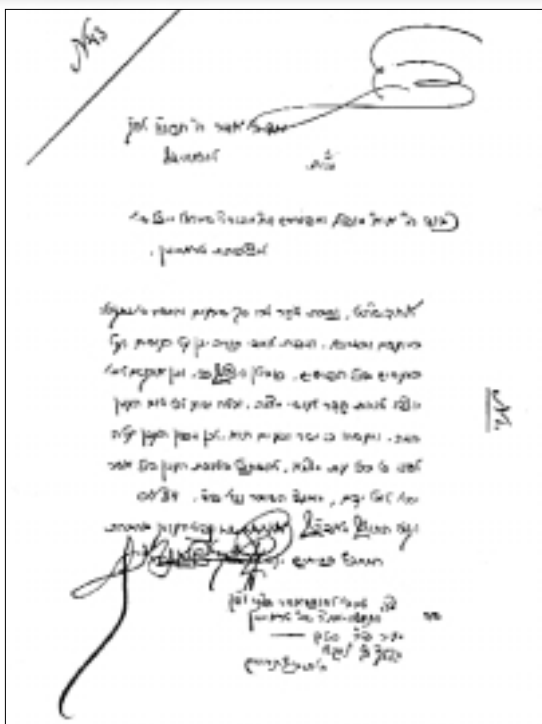
5) האגרות דשבת תרפ"ט – אלול תרצ"ט יודפסו בפ"ע בכרך טז, שיצא לאור בקרוב אי"ה.

6) לבד מהאגרות להרשי"מ טריינין ולהרמ"ז הכהן גוטניק – שנדפסו מצילום גוף האגרת.

7) בהיות רבינו ברוסיה לא היתה אפשרות לשלוח ולפרסם מכתבים במכונת כתיבה וכיו"ב בלי רשיון הצנזורה, ולכן כל המכתבים שכתב רבינו בהיותו ברוסיה נשלחו לנמען בכתי"ק רבינו, או בכתי"ק המזכיר.

בין רבינו לרי' שמואל וינר על קניית הספריה, ואופן התשלומים.

אגרות הישצט, ה'תג – הם מכתבי המלצה שרבינו דורש בטובתם של יחידים מאנ"ש.

צילום כתי"ק אדמו"ר מהור"צ, מהמוקדמים ביותר הנמצאים תחת ידינו לע"ע

לברלין שם נפגש עם רבנים ועסקנים, שם גם דובר אודות תקציב הדווינט לעבודת ועד הרבנים שברוסיה שבראשות רבינו (אגרת ה'תק, למיולי"ח כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו).

בכ"ח חודש שבט נסע רבינו לבקר את ישיבת תומכי תמימים בוארשא ובוילנה (אגרת ה'תצח), שם גם נפגש רבינו עם האדמו"רים, הרבנים והעסקנים להכירם ממצב אחב"י ברוסיה, ואופן העבודה להטיב מצבם (אגרת ה' תקפז). מסע זה עלה לרבינו בטורח גופני רב ועמל נפש, ובכ"ח אדר חזר רבינו לריגה (אגרת ה'תקלט).

לאחרי חג הפסח שלח רבינו את חתנו הרש"ג לצרפת ואנגליה להפגש עם הרבנים הראשיים דשם ועם גדולי העסקנים וראשי הדווינט. בד בבד שלח להם רבינו מכתבים ובהם זרזם על הצלחת שליחותו, דהיינו תמיכה כספית מקהלות היהודים והגדלת תקציב הדווינט לועד הרבנים ברוסיה.

בחי' תמוז נסע רבינו לנאות דשא בולדערע, שם שהה רבינו כחודש ימים, אך:

האמת הוא כי לעניני חיווק בריאותי לא עשיתי מאומה, כי בכל יום דמייתי אשר לכשאעבוד היום כראוי בתשובה על כל המכתבים הבאים, ובשאר עניני כלל, הנה מחר אהי' חפשי מעבודתי, וכן עבר הזמן (אגרת ה'תקפז) עובד אנכי כל היום כולו בעבודה גדולה ובעמל רב,

אגרות ה'תיד-ה'תלט נכתבו בשנת תרפ"א-תרפ"ז, השנים הראשונות לנשיאותו של רבינו, בהם מדגיש את אשר צווה כ"ק אביו אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע בצוואתו הקי שבכתב ושבעל-פה, על ישיבת תומכי תמימים; וכן על לימוד דא"ח בעיירות, התייסדות חדרים והחזקת הרבנים שלא יעסקו במסחר. למטרות אלו ייסד רבינו את "קופת רבינו", שממנה היו לו האמצעים הכספיים לפעילות זאת, דהיינו משלוח משפיעים ושלוחים, הדפסת כתבי דא"ח, והפצתם באמצעות מחלקת מערכת החסידות של "קופת רבינו" (אגרת ה'תטז).

באגרות אלו מתווספות גם ידיעות רבות על עבודתו המסועפת של רבינו ונסיעותיו ברחבי רוסיה להחזקת הדת, ויסוד מוסדות תורה וחסד ברחבי המדינה, שילוח שלוחים ומשפיעים לעיירות רבות, וכל זה למרות רדיפות היבסקציה. מופיעים גם מכתבים לבקשת עזרה מהארגונים היהודים בחו"ל לתמוך בעבודה הקי.

באגרת מבי' דר"ח אלול תרפ"ג (ה'תכה) כותב רבינו על מחשבתו להגר מרוסיה, משום שכך תהי' לו אפשרות גדולה יותר לארגן את תמיכת יהדות העולם לעזרת אחב"י ברוסיה, הנדכאים תחת ידם הקשה של הממשל הקומוניסטי ורדיפות היבסקציה.

בחודש מרחשון תרפ"ז התקיים בקורסטין קונגרס הרבנים הדתי, למרות שרבינו לא השתתף בו, בחרו בו כנשיא הקונגרס. בכרך שלפנינו (ה'תלה) מתפרסם נוסח המברק ששלח להם רבינו עם קבלת הידיעה (שנוסח ברוסית ע"י המיולי"ח – כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו).

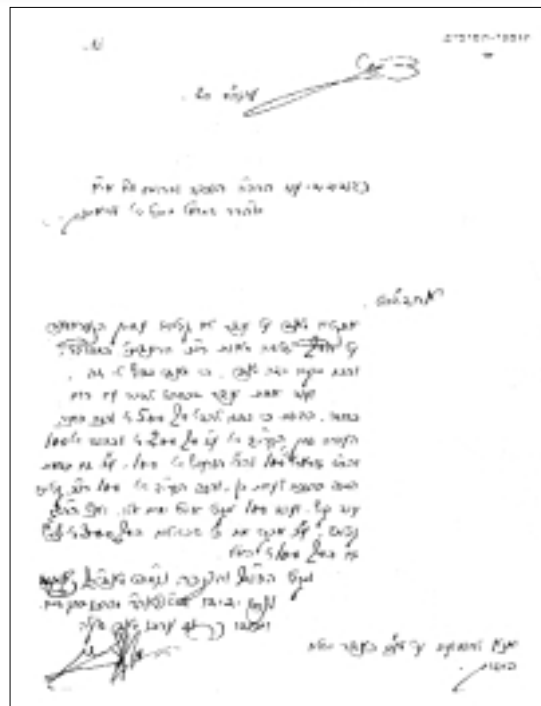
תקופת ריגה

אך חלק הארי של האגרות הם מעת צאתו של רבינו מרוסיה והגעתו לריגה ביום כ"ה תשרי תרפ"ח, ועד טבת תרפ"ט.

מיד עם הגיע רבינו לריגה לא פנה לעניני הפרטים, ומבלי התחשב עם בריאותו החלושה, ועוד לפני שהספיק לשכור דירה, בהיותו במלון – החל בעבודתו העניפה לטובת אחב"י ברוסיה.

בימי כ"א-כ"ב מרחשון ארגן רבינו במלוננו, אסיפה עם אחדים מגדולי הרבנים וחשובי העסקנים, בה דובר ע"ד הטבת מצבם הרוחני והכלכלי של היהודים ברוסיה, ולמטרה זו ייסד רבינו לשכה מיוחדת (אגרת ה'תפז). ביום כ"ז מרחשון שכר רבינו דירה, ובו ביום נסע

מכתבי כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ על נייר המכתבים של ישיבת "תומכי תמימים". מכיוון שהישיבה לא הייתה מוכרת על-פי חוק, נרשמה הישיבה בתור בית מסחר לחפצי קדושה. בארבעת המכתבים שלפנינו ניתן להבחין בשינויים שנעשו מזמן לזמן בתוכן ועיצוב נייר המכתבים של הישיבה. (מעניין לציון כי חתימתו של כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ במכתב הימני למטה – נעשתה באמצעות חותמת)

ואנני מתחשב כלל עם בריאותי החלושה, גם בישבי כנאות דשא לא עשיתי בהנוגע לבריאותי מאומה, מפני גודל האחריות והעול המונח עלי (אגרת ה'תקצ"ז).

בעת הזאת הגיעו דלטוריות ממתנגדי רבינו על עבודתו הק', שהצליחו לקרר כמה מהרבנים והעסקנים. ובחודש אלול נסע רבינו לברלין, שם נפגש עם הרבנים והעסקנים והפריך את העלילות והעמידם על אמיתת העניינים, ודרש להגדיל את התקציב עבור עבודתו הק' לטובת אחב"י ברוסיה (אגרת ה'תקפ"ו).

בעת אסיפות אלו גם דנו איך אפשר באופן חוקי לפעול ולהשפיע על הממשלה הסובייטית, לבטל או לרכך את הגזירות על הדת (אגרת ה'ת"ל).

השתדלנות לפדיון הספרים

הרדיפות נגד הרבנים ובעלי הדת התגברו מיום ליום, וכך גם מצבם הכלכלי של היהודים הלך והורע, ובמיוחד מצב הרבנים ולומדי תורה שנלקחה מהם גם הזכות לקנות לחם (אגרת ה'תקע"ט).

רבינו הרבה לשלוח אגרות רבות לאנ"ש בפרט ולאחב"י בכלל ברחבי רוסיה, ובהם מעודדם ומזרזם על החזקת תורה והחינוך והפצת החסידות, למרות רדיפות היבסקציה והגזירות המתחדשות. במכתבים אלו הביע רבינו את גודל התקשורתו אהבתו וגעגועיו לאנ"ש והתמימים, ומבקשם לכתוב לו לעיתים תכופות מכל ענייניהם הפרטיים והכלליים.

לאחר ביקורו של רבינו בישיבת תומכי תמימים בווארשא, והתרשמותו הרבה, העמיק רבינו את עסקנותו בהתפתחות הישיבה במצבה הרוחני והכלכלי (אגרת ה'תקס"ה. ה'תרכ"ה). בחורף תרפ"ט אף הייתה לרבינו מחשבה להגר ולקנות עבורו בית בווארשא או בסביבותיה (אגרת ה'תרפ"א).

רבינו גם שלח אגרות רבות לאחב"י במדינות רבות ברחבי תבל: ארה"ק, אירופה, ארה"ב, דרום אמריקה, קנדה, סין (ראה במפתח עניינים ערך החזקת התורה ובמפתח מקומות. ועוד) ובהם מעוררם על החזקת התורה והפצת החסידות, וכן עוררם לבוא לעזרת היהודים ברוסיה.

בתקופה זו הדפיס רבינו לראשונה את מאמרו "קנין החיים", והורה לתרגמו לכ"י שפות, ולהפיצו בכל קהלות הקודש (אגרת ה'תרי"ב).

מיד עם הגיעו לריגה החל רבינו לפעול להחזרת ספרייתו שנלקחה למוזיאון רומיאנצוב במוסקבה. ובאי

מרחשון שלח אגרת (ה'תנד) לבא-כח ברית המועצות בלטיביה, וביקשו לפעול להחזרת הספרי', באגרת זו מתגלים פרטים חשובים אודות מהותם של הספרים, ומספר הארגזים שנחבשו בעת שנשלחו מליובאוויטש למוסקבה.

בשנת תרפ"ח קנה רבינו את סידורו של הבעש"ט (אגרת ה'תק"ג), ובשנת תרפ"ט הגיע הסידור לידו. כשנסע רבינו לארה"ב באלול תרפ"ט לקח עמו את הסידור.

מכתבי החתונה

ביום ג' י"ד כסלו ה'תרפ"ט, התקיימה חתונת כ"ק אדמו"ר מה"מ נשיא דורנו עם בתו של רבנו הרבנית הצדקנית מרת חיי מושקא. אגרות רבות שבכרך שלפנינו דנות אודות ההכנות לחתונה והזמנת האורחים. רבינו גם שיגר אגרות ברכה רבים לאלו שטרחו ועזרו בהכנות לחתונה, למשתתפים ולאלו שגרו את איחוליהם בכתב (אגרת ה'תרמ"ט).

בתור הוספה – הודפס יומנו של ידיד בית רבי החסיד הידוע הו"ח וכו' ה' אליהו חיים בן ה' פנחס טודרוס אלטהוויז הי"ד, המתאר בגוף ראשון מאשר זכה להשתתף בחתונה, ולראות את הנהגתו המופלאה של החתן כ"ק אדמו"ר מה"מ.

בראש הספר באים: (א) מפתח האגרות. (ב) צילום כתי"ק של כמה מהאגרות.

(ב) ובסופו: (א) מפתח עניינים. (ב) מפתח מוסדות וארגונים. (ג) מפתח אנשים. (ד) מפתח מקומות.

כן נוספו, ציונים והערות בשוה"ג.

כל הנ"ל נערך ע"י הרה"ת ר' שלום יעקב שי' חזן.

הספר הוגה ע"י הרה"ת ר' חיים שלום דובער שי' ליפסקער והת' אברהם ישע"י שי' רייניץ.

ויה"ר שבקרוב ממש נזכה לדידן נצח האמיתי והכללי בגאולה האמיתית והשלימה¹⁵, וכ"ק אדמו"ר מלך המשיח נשיא דורנו יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ויראנו נפלאות מתורתו של משיח¹⁶ "תורה חדשה מאתי תצא"¹⁷, והיתה לה' המלוכה¹⁸. אמן כן יהי רצון.

מערכת "אוצר החסידים"

מוצש"ק, חג הגאולה י"ט-כ' כסלו, ה'תשס"א

ברוקלין, נ"י.

מאתיים שנה לגאולתו של אדמו"ר הזקן בפעם השני'

יובל שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מה"מ

17) ישע"י נא, ד. ויקי"ר פייג"ג המשך תרס"ו ע' כג. שה"ש תנש"א ח"יב ע' 741.

18) עובדי"ב בסופו.

15) ראה שה"ש תשנ"ב ח"יא ע' 210 ואילך.

16) ראה לקו"ת צו יז, א-ב. שער האמונה פ"ס. שה"מ מלוקט ח"יב ע' 50.

הוספה בתורה תפלה וצדקה בעשרה בטבת

בקשר למצב אחינו בני ישראל בארה"ק ת"ו, ובמיוחד עם המאורעות דימים האחרונים, ובהתאם להצעת רבני אנ"ש – מביאים אנו בזה הוראות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, לעשרה בטבת תשל"ו, בקשר עם המצב אז בארה"ק. הוראות אלו באו בתור הוספה למכתב כללי מיום ה' טבת תשל"ו (נדפס בלקו"ש חלק טו עמ' 555 ואילך).

בצדקה: היות שבעשרה בטבת הותחל המצור על חומות ירושלים⁷ – וע"פ מרז"ל⁸ אני חומה זו תורה – ליתן צדקה למוסד של תורה, ובוזה גופא – (גם) לענין של "חומה" כפשוטו – לבנית בנין של תורה⁹ (או – בדק הבית וכו'). ומכיון שיש מעלה בצדקת חו"ל¹⁰ ומעלה בצדקת א"י¹¹ – יש ליתן למוסד של תורה בחו"ל ולמוסד של תורה – בא"י תוב"ב ע"י משיח צדקנו.

... במענה לשאלת כמה ע"ד הוראות מפורטות יותר בההוספה בג' הקוין דתורה, תפלה וצדקה המבוארת בהמכתב דה' טבת:

בכוונה לא נאמרו בזה פרטים, ע"פ הוראת חז"ל לעולם ילמוד אדם תורה במקום שלבו חפץ וכן תפלה "עבודה שבלב"² – שתלוי בהרגש הלב של כ"א, ועד"ז מובן בנוגע לצדקה – וכל' הכתוב³: אשר ידבנו לכו,

בכ"ז מכיון שכל התעוררות צריך להביאה בפרטיות, ואז שייכת היא לפועל⁴, יש למצוא גם בזה הוראות פרטיות ע"פ דברי רבותינו נשיאינו בכיו"ב ודברי חז"ל בכלל:

הצעת הוספה בתורה: ע"פ דרוז"ל⁵: משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום כו' – לימוד בהלכות תענית.

ומכיון שתכלית התענית וסופו הוא שיהפך לששון ולשמחה ולמועד טוב כו' – ללמוד (גם) סיום הלי תעניות שבספר היד להרמב"ם, ששם מדובר בענין קיום היעוד שהצומות יהפכו ל"ימים טובים"^{5*} וימי ששון ושמחה.

בתפלה: ע"פ הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר⁶ בשנת ה'תש"א לומר ג' מזמורי תהלים – כ, כב, סט – גם בנדוד"ד יש לומר, בתור הוספה לתפלה, ג' מזמורים הנ"ל.

ואף שהמצב עכשיו אינו חמור כלל ח"ו, כבזמן ההוא, בכ"ז יש מקום להשתדלות יתר מכפי המדה כו'.

(1) ע"ז יט, א.

(2) תענית בתחלתה, וראה שו"ע אדה"ז סצ"ח ס"ג. וש"נ.

(3) תרומה כה, ב. וראה תיביע שם.

(4) ראה קונטרס התפלה פ"ג. קונטרס העבודה פ"ו. ובכ"מ.

(5) מגילה בסופה, שו"ע אדה"ז סתכ"ט ס"ד.

(5*) כ"ה בכמה כת"י הרמב"ם, בדפוס רומי וכו'.

(6) לקו"ד ח"ג ע' 798.

(7) יחזקאל כד, ב.

(8) פסחים פז, א. ולהעיר מסיום המשך מים רבים – תרל"ו.

(9) כמובן – לא ח"ו באופן המבואר בירושלמי שקלים ספ"ה (ע"פ הושע ח, יד).

(10) נוסף על זה דרוב מנין ובנין של אחבנ"י נמצא בחו"ל – הנה ע"פ המבואר באגה"ק (ס"ט), דעיקר עבודת ה' בעקבתא דמשיחא היא עבודת הצדקה להקים סוכת דוד שנפלה עד בחי רגליים ועקביים – הרי מובן, שעבודה מוכרחת היא בחו"ל, ששם הנפילה היא למטה יותר.

(11) ראה אגה"ק בכ"מ. מכתבי גדולי ישראל ע"ד הכוללים באהקת"ו.

הרבי הורה: לכל ילד וילדה

אמת, אות בספר התורה של ילדי ישראל

